

חכמת יון היתה בבחינת 'זה לעומת זה' ומלחמתם היתה נגד

חכמת התורה חכמה

הניצחון עליהם מסמל את ביטול החומר והחלשתו שטו

ממזר

כשהוא ת"ח הוא קודם לכהן גדול עם הארץ והטעם בזה קפח

מנשה

לא היה ראוי שתתקבל תשובתו דרך אחר שצוח לאליליו ולא עזרוהו צוח

גם לה' ולכן מלאכי השרת סתמו חלונות של מעלה והקב"ה ברוב רחמיו

ולגדול מעלת התשובה שהיא גילוי פנים מיוחד ממנו חתר לו

חתיירה וקיבלו קנג

מסירות נפש

מול קטרוג ח"ו אפי' תפלה אין בכוחה לעזור והעצה היחידה

מסירות נפש עד

ביטול תקיעת שופר בשבת מחשש רחוק לחלול שבת נחשבת מסירות

נפש אשר בכוחה לכפר כמו שופר קח

ישראל מסרו נפשם שלא לנגן בכינורות של בית המקדש לפני ע"ז

דנבוכדנאצר ובזכות זה נשבע להם הקב"ה שלא ישכחם שפז

מקום

מלשון קיום והוא סוד וכח קיומו של כל דבר מח

מרדכי הצדיק

'תחת הנעצוץ יעלה ברוש' זה מרדכי שהיה ראש לכל בשמים שלח

סמל הטוב והקדושה וראוי מצד עצמו להיות אדון להמן הרשע דהחומר

משועבד לצורה שמג

השפיל את המן בכונה גדולה לברר שהרע הוא שקרי זמני וחולף ואילו

הטוב הוא נצחי ואמיתי שמה

באור הפיוט 'בראותם יחד תכלת מרדכי' מה ענין 'יחד' ולמה דוקא

'תכלת' שנג

כונת לבישתו שק ואפר דלא יתכן שיתכבד בבגדים נאים בעוד התורה לא

זוכה לכבוד הראוי לה שנח

משה רבינו

חי ק"כ שנה כנגד ק"כ יום ששהה במרום לקבל את התורה קנט